

Jan Paul Spoor

Veertig jaar onderweg

Ter gelegenheid van veertig jaar huwelijk

‘Ik heb u veertig jaar door de woestijn laten gaan; uw kleren zijn bij u niet versleten, en uw schoenen zijn niet versleten aan uw voeten; brood hebt u niet gegeten, en wijn en sterkedrank hebt u niet gedronken, opdat u zou weten dat Ik de HEERE, uw God, ben.’

Deuteronomium 29:5, 6

Een reisverslag

Jullie hebben als echtpaar veertig jaar samen gewandeld. Dat wil zeggen: God laat hier zien dat Hij jullie veertig jaar lang door de woestijn van dit leven heeft begeleid. Dat geeft ook gelijk aan dat als God jullie Reisleider was, Hij als zodanig ook al het mogelijke heeft gedaan om de reis goed te laten verlopen. Maar dan krijgen we te maken met *onze* beoordeling van de reis, en zoals God deze ziet.

In *onze* beoordeling zijn er heel wat negatieve dingen gepasseerd, die we tijdens de levensreis hebben meegemaakt. Dat was bij de Israëlieten ook zo. Terwijl het reisverslag dat de Heere hier geeft in vers 5 en 6 heel andere dingen noemt over de reis die de Israëlieten meemaakten. De Heere vertelt zo goed als niets over wat Israëlieten gedaan hebben, maar spreekt alleen over wat Hij gedaan heeft. Zo zorgde Hij voor géén:

- versleten kleren;
- versleten schoenen;

Ze kregen géén:

- brood om te eten; wel manna uiteraard waar Hij voor zorgde, brood uit de hemel;
- wijn en sterke drank; wel water uit de rots die volgde.

God zorgde ervoor dat het uiterlijk niet versleet in die veertig jaar. Dat is onze uiterlijke mens, hoe zij en wij eruitzagen. God gaf ook zegeningen om het innerlijk te onderhouden. Dat is onze innerlijke mens, Christus in ons (Joh. 6:58; 1 Kor. 10:4). God onthield hun het brood dat ze kenden vanuit Egypte, en ook de wijn en sterke drank. Maar Hij gaf wel betere dingen ervoor in de plaats. In de beide laatste beelden gaat het om Christus Zelf.

Als wij zelf terugkijken op veertig jaar, zullen we moeten kijken zoals de Heere het ziet en niet zoals wij het hebben aan gevoeld. Want als we kijken met onze eigen ogen, dan zien we dingen die we liever niet hadden meegemaakt. Het gaat er voor de Heere om dat we in die veertig jaar Hem beter hebben leren kennen. En op die manier terugkijkend mogen we zien dat we de afgelopen veertig jaar geleid zijn door Hem als de volmaakte Reisleider. Hij heeft ons tot hiertoe gebracht.

Het laatste stuk van de reis

‘Onder hen zal niemand vermoeid zijn of struikelen, niemand zal sluimeren of slapen. Bij niemand zal de gordel om zijn heupen losraken of de riem van zijn schoen breken’ (Jesaja 5:27).

Tot slot, is er nog een belofte voor het laatste stuk. Tenminste zo pas ik het maar toe. In Jesaja 5:27 zien we de Heere ook als zorgende Reisleider, Die ervoor zorgt dat we niet vermoeid raken of struikelen. En Die ook ervoor zorgt dat we alert blijven, dat onze passen zeker zijn en we stevig staan. Petrus zegt: *‘Omgord daarom de lendenen van uw verstand, wees nuchter en hoop volkomen op de genade die u gebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus’ (1 Petrus 1:13).*

De Israëlieten die Egypte verlieten zijn niet dezelfde als zij die het land ingingen. De ‘oude mens’ blijft als het ware achter in de woestijn. Alleen nieuwe mensen gaan binnen in de heerlijkheid van het beloofde land. Zo mogen we onszelf ook veranderd zien worden naar het beeld van Hem die ons liefheeft.

